

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119206377
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119206377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v spore žalobkyne: X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX U., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobkyne a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26. septembra 2019, č.k. 10Csp/84/2019-124 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že

„I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v článku I, bod 7.1 Dohody o poskytnutí služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.08.2015 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.08.2015 v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokom za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“ j e n e p r i j a t e ľ n á .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Návrh na spojenie vecí z a m i e t a .

IV. Žalobkyňa n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanému ich náhradu n e p r i z n á v a .“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ust. § 52 odsek 1, 2, 3, 4, § 53 odsek 1, 2, 3, 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ďalej len („Občiansky zákonník“), § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), § 298 odsek 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 29.03.2019 domáhala vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to zmluvnej podmienky, ktorá je uvedená aj vo výroku tohto rozsudku a tiež ďalšej zmluvnej podmienky - poplatku za poskytnutie úveru 150 eur uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.08.2015 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Ďalej žiadala uložiť žalovanému zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd I. inštancie za preukázané, že dňa 26.08.2015 strany uzavreli formulárovú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a to tým spôsobom, že dňa 13.08.2015 najprv žalobkyňa podpísala príslušný formulár s vyplnením údajov pod bodom 5 „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“, ktorý obsahoval tieto náležitosti: poskytnutá čiastka úveru - 1500 eur, predpokladaná mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá - 87,11 eura, splatnosť úveru - 36, mesačná splátka vrátane úrokov - 52,55 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 2.041,80 eura, predpokladaná RPMN - 26,10 %, ročná úroková sadzba - 16,94 %, priemerná RPMN - 37,67 %, poplatok za poskytnutie úveru - 150 eur.

5. V ten istý deň ako zmluva o revolvingovom úvere bola podpísaná stranami na samostatnej listine aj Dohoda o poskytovaní služieb podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ktorej celý text bol už vopred spracovaný a dopísali sa v nej len osobné údaje žalobkyne.

6. Je nesporné, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu vrátane dohody o poskytovaní služieb je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

7. K žalobe o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ohľadom Dohody o poskytovaní služieb (ďalej len „Dohoda“) súd I. inštancie uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že celý text dohody bol vopred pripravený a dopisovali sa len osobné údaje žalobkyne a odmena za službu, vedie k záveru o tom, že dohoda nebola individuálne dojednaná. Dôkazné bremeno o preukázanie opaku bolo na žalovanom (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), žalovaný však opak nepreukázal, keďže tvrdenie o dobrovoľnosti dohody v jej texte nebolo preukázané.

8. Uvedená Dohoda nie je vylúčená zo súdneho prieskumu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, preto sa súd zaoberal tým, či vytýkané ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. V danom prípade žalobkyňa mala mesačne platiť 34,56 eura (2,56 % zo sumy 1350 eur) za celé obdobie trvania zmluvy, t.j. za 36 mesiacov mal zaplatiť sumu 1.244,16 eura, teda sumu blížiacu sa reálne poskytnutej sume úveru po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru, teda sume 1350 eur. Navyše túto sumu by musela zaplatiť aj v prípade predčasného zosplatnenia úveru, teda aj v prípade, že by dané služby v podstate už neboli reálne. Služby, ktoré predstavujú predmet dohody možno považovať za zbytočné a nepodstatné pre žalobkyňu (informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby, podpora callcentra, informácia o zostávajúcich záväzkoch), keďže každý dlžník vie, kedy je splátka splatná a kedy ju zaplatí. Niektoré sú povinnosťou veriteľa ako je zmena zmluvy, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie a niektoré predstavujú len hypotetické služby ako je odklad splátok alebo druhá upomienka zdarma. Spotrebiteľ má v týchto prípadoch platiť za službu, o ktorú ani nemá záujem a ktorú nepožiadá (odklad splátok) alebo nemusí nastať jej potreba (druhá upomienka zdarma).

9. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je nepochybná, keďže spotrebiteľ má platiť za služby, o ktoré nemá záujem, alebo ktoré sa nerealizujú a navyše aj vtedy, ak by sa úver predčasne zosplatnil, a to všetko za cenu dosahujúcu reálne poskytnutý úver. Nepochybné žalovaná zmluvná podmienka v súvislosti s Dohodou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda je v zmysle § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

10. Záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky však súd neprijal vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru. Sporný poplatok nepovažuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj keď možno súhlasiť, že nebol individuálne dojednaný, keďže tento poplatok je súčasťou predtlačenej formuláru, obsah ktorého žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť. Na druhej strane je však zrozumiteľný a určitý a jasne z jeho označenia vyplýva, že protiplnením je poskytnutie úveru. Právna úprava pritom nevylučuje, aby účastníci úverovej zmluvy si nemohli dohodnúť ako odplatu za poskytnutie úveru okrem úroku aj jednorazový poplatok. Ten je dostatočne transparentný, je uvedený medzi údajmi o žiadanom

aj schválenom úvere, a preto žalobkyňa bola dostatočne zrozumiteľne uzrozumená s tým, že okrem dohodnutého úroku má zaplatiť aj tento poplatok. Podľa súdu I. inštancie spomínaný poplatok ako taký nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ale je ňou podmienka, ktorou sa odrátava z úveru.

11. Súd I. inštancie žalobu v časti nároku na primerané finančné zadostučinenie zamietol ako predčasne podanú. Podľa názoru súdu, predpokladom pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie je právoplatné rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa, ktorým súd rozhodne, že konkrétne právo ustanovené zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa, bolo porušené alebo konkrétna povinnosť ustanovená uvedenými predpismi nebola splnená.

12. Keďže v čase vyhlásenia rozsudku nebolo právoplatne rozhodnuté o porušení práv alebo povinností žalovaného voči žalobkyni, súd žalobu v časti primeraného finančného zadostučinenia zamietol.

13. Podaním zo dňa 23.04.2019 podal žalovaný návrh na spojenie vecí. Z pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp 84/2019 a 14Csp 85/2019 súd zistil, že predmetom týchto konaní sú odlišné úverové zmluvy, ktoré uzatvorila žalobkyňa so žalovaným. Vo veci sp. zn. 7Csp 84/2019 bol už naviac nariadený aj termín pojednávania. S ohľadom na tieto skutočnosti prijal záver, že spojenie predmetných konaní nie je v záujme hospodárnosti konania, a preto návrhu žalovaného na spojenie vecí zamietol.

14. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 2 C.s.p. aplikujúc § 257 C.s.p.. Žalobkyňa uplatnila tri rovnocenné nároky, pričom úspešná bola pri jednom nároku, čo percentuálne znamená 33 %, neúspešná bola v podiele 66 %, a preto podľa pomeru úspechu v spore by mal mať žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33 % (66-33). Súd však s ohľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobkyne v súlade s § 257 C.s.p. nárok na náhradu trov konania inak úspešnejšiemu žalovanému nepriznal, pričom prihliadol jednak na skutočnosť, že žalovaný svojim postupom (koncipovaním neprijateľnej podmienky v Dohode) v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa (§ 52 a nasl. OZ) zapríčinil vznik tohto sporu, jednak prihliadol aj na sociálne pomery žalobkyne, ktorá je už takmer 3 mesiace práceneschopná a poberá len nemocenskú dávku vo výške 412 eur. Nebyť konania žalovaného, neboli by vznikli žalobkyni výdavky s vedením tohto konania. Nič na tom nemení skutočnosť, že žalovaný bol v konečnom dôsledku úspešný, pretože daný úspech pramení v konečnom dôsledku len z predčasnosti uplatneného nároku voči nemu, nie však z toho, že by existoval relevantný právny dôvod pre jeho konanie. Uloženie povinnosti žalobkyni na náhradu trov konania žalovanému by tak podľa názoru súdu nebolo spravodlivé.

15. Proti výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie včas. Navrhla, rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila nesprávnym zistením skutkového stavu veci a nesprávnym právnym posúdením veci súdom I. inštancie. Podľa názoru žalobkyne z právnej úpravy inštitútu primeraného finančného zadostučinenia a z procesných noriem vyplýva, že uvedenú požiadavku na právoplatnosť veci, s ktorou vec o primerané finančné zadostučinenie súvisí, treba chápať tak, že výrok o primeranom finančnom zadostučinení sa nemôže stať právoplatným skôr, ako výrok v základnej veci, s ktorou výrok o primeranom finančnom zadostučinení súvisí. Takýto záver vyplýva v prvom rade priamo z právnej úpravy obsiahnutej v § 298 ods. 2 C.s.p., podľa ktorej, pri jednej z alternatív v ustanovení § 298 ods. 2 C.s.p. obsiahnutej, súd tým istým rozsudkom určí súčasne zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti a súčasne uloží zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30. januára 2019.

16. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný. Uviedol, že pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na ust. § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a na jeho základe si uplatňuje v žalobe nárok, potom pre posúdenie jeho vzniku treba vychádzať z tam uvádzaných podmienok a nie z ust. § 298 odsek 2 C.s.p., ktorý žiadny nárok na finančné zadostučinenie neupravuje. Navrhoval, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne zamietol a rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Proti výroku o trovách konania podal žalovaný odvolanie včas. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. b), d), a h) C.s.p. Navrhoval, aby súd napadnutý výrok rozsudku zrušil a v napadnutom

rozsahu vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

19. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

20. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Vyššie uvedené ustanovenie, či už v pôvodnom alebo terajšom znení, predstavuje ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

22. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

23. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

24. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

25. Žalobkyňa sa žalobou domáhala uplatnenia práva na primerané finančné zadosťučinenie súčasne so žalobou o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, kde bola v určení o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. I. bod 7.1. v Dohode o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.8.2015 úspešná v konaní pred súdom I. inštancie.

26. Súd I. inštancie zamietol žalobu v časti priznania primeraného finančného zadosťučinenia ako predčasne podanú. Podľa názoru súdu I. inštancie predpokladom pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie je právoplatné rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa.

27. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

29. Odvolací súd zhodne so žalobkyňou poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. januára 2019 podľa ktorého cit.: „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušeniu práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušeniu práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“

30. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalobkyne, že výrok o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia nadväzuje na výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a teda sa nemôže stať právoplatným skôr, ako výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

31. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Žalovaný aj napriek tomu, že žalobkyňu žiadne reálne plnenie neposkytoval, žalobkyňa mala platiť mesačne 2,56 % zo sumy 1350 eur, čo predstavovalo 34,56 eur mesačne počas obdobia 36 mesiacov. V bode 7.2 dohody je uvedené, že ak dôjde k zosplatneniu splátok podľa zmluvy o úvere, neuhradené splátky odplaty sa stanú splatnými dňom zosplatnenia splátok a zákazník je povinný ich uhradiť spolu so zosplatnenými splátkami podľa príslušnej zmluvy o úvere. Zánikom príslušnej zmluvy o úvere s výnimkou odstúpenia podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu podľa

tejto dohody. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

32. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur, tak ako to žiadala žalobkyňa. Žalobkyni reálne hrozila ujma vo výške 1244,16 eur. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou potihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

33. V konaní pred súdom I. inštancie bol preukázaný predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia tým, že žalovaný ako predávajúci § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. používaním neprijateľnej podmienky v Dohode porušil svoju povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z. a povinnosť podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na formulárový charakter Dohody je zrejmé, že v konečnom dôsledku to bol žalovaný, kto pripravil a zakomponoval túto neprijateľnú zmluvnú podmienku do Dohody.

34. Finančné zadosťučinenie má vynahraďiť spotrebiteľovi to, že musel trpieť uplatňovanie nárokov bez opory v zákone zo strany žalovaného a bol nútený iniciovať spor so subjektom, ktorý je nepochybné ekonomicky silnejší a právne zdatnejší.

35. V čase rozhodovania odvolacieho súdu výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Dohode o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.8.2015 nadobudol právoplatnosť, a teda aj v súlade s čl. 17 C.s.p. vychádzajúc z uvedeného, postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 388 C.s.p. rozsudok súdu I. inštancie v napadnutých výrokoch zmenil tak ako je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

36. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách konania bola skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto súd priznal žalobkyni trovy celého konania v rozsahu 100 %.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).